

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2828/2019
21.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца Републике Србије, Министарство одбране, ВГЦ Београд, кога заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник у поступку по ревизији Владимир Илић, адвокат из ..., ради раскида уговора и предаје стана, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1776/18 од 06.02.2019. године, у седници одржаној 21.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1776/18 од 06.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 11901/16 од 12.10.2017. године, ставом првим изреке усвојен тужбени захтев и раскинут уговор о закупу стана на неодређено време, закључен са туженим 16.12.1994. године, па је ставом другим изреке обавезан тужени да предметни стан преда тужиоцу на слободно располагање и управљање, слободан од лица и ствари и у стању у ком га је примио, а ставом трећим изреке обавезан је и да тужиоцу, на име закупнине за период од 30.11.2013. до 30.11.2016. године, плати укупно 525.533,10 динара са законском каматом почев од 30.11.2016. године до исплате. Ставом четвртим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 33.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1776/18 од 06.02.2019. године, жалба туженог је одбијена, као неоснована и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног

дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари, ради раскида уговора, поднета је 30.11.2016. године, а побијана вредност предмета спора је 525.533,10 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, од 123,1992 динара за 1 евро, представља динарску противвредност 4.265,72 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору који се односи на новчано и неновчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази граничну вредност за дозвољеност ревизије од 40.000 евра, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

У складу са изнетим, а на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић